33ste jaar. — Nr 73. Zaterdag 19 Juni 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 19 JUNI.

Van alles wat.

De balloteeringen van verleden dinsdag zijn alweer ten voordeele der katholieke meerderheid uitgevallen.

Te Charleroi is M. Noël, katholieke kandidaat gekozen, in vervanging van M. Mondez, liberaal ; zoodat de katholieken thans in de Kamer 98 leden tegen 40 liberalen tellen.

De kiezers van Verviers en van Bergen hadden ook zoo kunnen doen ; maar zij zijn van gedacht geweest dat het zoo al heel fraai was en zij hebben hunne uitgaande liberalen op nieuw naar het parlement gezonden.

Ziet-je wel, het is altijd goed van eenige liberalen in de Kamers te behouden, al was het maar om het zaad niet laten verloren te gaan. Als er nu en dan een vreemdeling door Brussel reist, dan moet men hem toch een liberaal kunnen laten zien tusschen de andere curiositeiten der hoofdstad.

*
* *

Die kiezingen van 1886 zijn den doodslag der liberale party in België. Dat is zoo waar dat over acht dagen alle liberale gazetten daar over t'accoord waren. Het is eene verplettering, riep de eene! De steden zelfs draaien ons den rug, zuchtte een andere. Onze generatie zal de liberalen niet meer terug aan het roer zien, zeide een derde.

Dat was de echte stem der waarheid die zich in het eerste oogenblik deed hooren.

Maar onze liberalen zijn weldra gewaar geworden, dat die taal hen nog belachelijker maakte. Zij hebben dan een ander deuntje aangeslagen en zij pogen thans te bewijzen dat de liberale partij op weg is om weer eens aan 't roer te komen. Dat bewijzen zij natuurlijk zoo klaar als twee en twee zeven is. Kasteelen in de lucht, jongens, en niets anders.

*
* *

Er is iets dat veel welsprekender is dan de flauwe praat onzer liberale gazetten.

Den 23 mei was het kiezing voor den provincialen raad. Die kiezing werd grootendeels gedaan door de bekwaamheidskiezers, en het gansche land door werden de liberalen geklopt zoo als zij het nooit geweest waren.

Nu hadden er kiezingen plaats voor de Kamers. De kiezingen worden gedaan door de cynsbetalende kiezers, en de liberalen worden alweer geslagen dat de vetsen er van vliegen.

En dat is niet gelijk vroeger, geklopt op het een of ander punt, of in eene of twee provinciën ; maar geklopt op alle punten van het land te gelijk, geklopt door de provinciale kiezers, geklopt door de algemeene kiezers, geklopt in de provincie Luik, te Verviers en te Borgworm, geklopt te Charleroi in de liberale provincie Henegouwen, geklopt te Gent, geklopt overal bij walen en vlamingen.

En dan komen die droevige jongens u zeggen dat de kiezingen van 1886 het voorteeken zijn van den aanstaande triomf der liberale partij in Belgie! Dan komen zij u vertellen dat zij het zoo verlangd hebben, dat het zoo moest gaan, juist om de liberale partij opnieuw op te beuren.

De oude Tongenaren herinneren zich nog de historie van dien aardigen medeburger die alle dagen, ten minste eens, door zijne vrouw afgeklopt werd. Eens had het wijf hem van alle trappen afgeworpen.

— Dat is goed getroffen, zei de man, ik moest precies onder zijn !

Zoo is het met de liberalen ook, zij hadden precies noodig van geklopt te worden om binnen kort boven te komen !!!

*
* *

In het werkerskongres dat verleden zondag te Brussel gehouden werd, heeft men andermaal gezegd, dat het algemeen stemrecht de balsem is voor al de wonden, waarmeê de werkman geslagen is.

Die groote woordenkramerij, die schijnschoone beloften, dit klatergoud verblindt den werkman en hij herhaalt :

« Ja, het algemeen stemrecht en wij zijn gered ! »

Wij vragen niet beter dan hem te redden ; hem welvarend en welstellend te maken ; maar hoe wij ons ook het hoofd breken, wij kunnen maar niet begrijpen wat stoffelijk voordeel het algemeen stemrecht hem zou kunnen aanbrengen.

Zal het hem een stuk brood geven ? Zeker niet.

Zal het hem werk verschaffen ? Evenmin.

Zal het van hem 'nen dikken burger, 'nen vetten eigenaar maken ? Wij zouden niet weten hoe men het zou aanleggen.

In dat geval zou men in Frankryk, waar men nu al veel jaren het algemeen stemrecht heeft, geen armoê meer moeten lijden.

Integendeel, de werkman schreeuwt er nog veel meer dan hier.

*
* *

In dat geval zouden al de Pruisen ook reeds lang goede burgers moeten zijn, en niet meer met eene heesche trombone en eene zieke klarinet, door dorp en stad loopen.

In alle geval als de werkman zich met politiek gaat bemoeien, zal men er velen het hoofd totaal op hol brengen ; hij zal minder werken, dus minder verdienen.

Ja, roepen de leiders, men zal ons naar de Kamers zenden,, en wij...

Ja, daar zit de knoop : die heeren zoeken een goede positie, en aangezien zij die nu niet kunnen bekomen, hopen zij deze te krijgen door het algemeen stemrecht.

Maar neemt eens aan, dat wij dat algemeen kiesrecht hadden, denkt ge dan dat men enkel volksmannen in de Kamer zou zetten ?

Neemt aan dat te Brussel, te Luik en te Gent eenigen van de geroemdste demokraten gekozen werden, zullen zij dan eene meerderheid in de Kamer hebben ?

Men moet Belgie niet kennen, als men op die vraag « ja » antwoordt : het getal zou klein zijn, en zelfs gelooven wij dat het onbeduidend zijn zou tegenover de meerderheid.

Daarbij, wij hebben de woordenkramers bezig gehoord, en als men tien minuten nadenkt, zal men overtuigd zijn dat vele hunner stelsels aaneen hangen als droog zand ; dat zij door niemand ter wereld redelijk zijn uit te voeren.

Ziet alweer Frankryk : daar is eene republiek, die aan de volksmannen alles toegeeft ; de radikalen zijn er machtig en wat brengen zij voor den dag, in zake van wetten die iets voordeel in den zak van den werkman doen vallen ?

Niets — hoegenaamd niets !

Die heeren zitten op de kussens, ja ; strijken ieder maand hun geld op gelijk de anderen ; woordenkramen op hunnen tijd en de werkman speelt even als te voren op de fluit.

*
* *

Indien er een maatregel te nemen, eene wet te stemmen is, die wezenlijk goed is voor den werkman, dan mag men meer vertrouwen hebben in rechtzinnige mannen der behoudende partijen — omdat deze er belang bij hebben, de samenleving op vasten voet te houden staan.

Iedereen is ervan overtuigd dat er voor den werkman moet gezorgd worden.

De hoogere klas heeft er belang bij dat het den werkman goed gaat ; doch er zijn toestanden in het leven, zoo als de tegenwoordige krisis, waartegen al de handen der wereld niets kunnen doen.

Wie helpt overigens in den harden winter, in ziekte en tegenspoed den werkman ? De rijken.

De woordenkramers op de Meetings geven integendeel niemendalle... als woorden ; ja zij belooven het goed en het geld van een ander, maar uit hunnen zak zullen er niet veel « voetjes » voor den dag springen.

Nog eens gezegd : het algemeen stemrecht zal geenen centiem voordeel geven aan den werkman ; het zal enkel eenige slimmerikken bevoordeelen.

*
* *

Weet ge wat het nog doen zal : de onrust en de onzekerheid in het land gaande houden, want, vergeet het niet, achter het stemrecht zit voor de leiders de republiek.

Van dat oogenblik gaat inwendig en uitwendig, het vertrouwen naar de maan ; het krediet wordt kleiner, het werk vermindert, de fabrieken vallen.

En wie lijdt er door dit alles het meeste ? — Zeker de werkman.

Wat nog eene ramp zou zijn, is, dat men hier eene republiek zou willen maken naar franschen zin : dat droomen de Jansons en konsoorten, afstammelingen der sansculotten.

Wij, Vlamingen, wij een fransch kraam goedkeuren !

Waar is de vlaamsche werkman, die zoo diep het land der Artevelden, Breydel en de Coninck verloochenen zou, van zich aan Frankrijk te willen geven !

*
* *

Men heeft bij sommigen nog een anderen toon aangeslagen : men heeft den werkman gezegd dat hij niet meer zou hoeven te werken als hij het algemeen stemrecht bekomt.

Onnoozele menschen ! Ieder mensch, gij en ik, hoog en leeg, ieder werkt in zijnen kring, de een harder dan de andere : maar eeuwig waar en tot in het einde der eeuwen zal het waarheid blijven wat er geschreven staat :

« In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten. »

Welke rechten, welke wetten gij ook maakt, dat zal ons aller lot zijn en blijven : het eenige wat men doen kan, is de samenleving zoó inrichten, dat iedereen zooveel werkt als redelijk is.

De werkerskwestie kan niet opgelost worden door algemeen stemrecht of republiek : zij kan maar eene oplossing vinden, door het onderling verstaan van patroon en werkman, door het maken van nuttige inrichtingen en wijselijk verdeelende wetten.

Het is eerder een ekonomisch, dan een politiek vraagpunt.

Indien republiek en algemeen stemrecht den werkman wezenlijk geluk konden geven — wij, wij vroegen ze morgen met hem. Maar iets van dien aard vragen, om er alleenlijk eenige uitbuiters meê te bevoordeelen, en den werkman nadien even ongelukkig te zien als vroeger — dat ware eene spotternij, die al te bloedig zijn zou.

Neen, we doen niet meê aan iets, waar voor den werkman geen oog vet op zit !

*
* *

Meester Frère heeft te Luik aan de liberalen doen verstaan, dat zij de katholieken niet meer moeten verwijten en aanzien voor domkoppen. Dat liedje is afgezongen, zei Frere. De bekwaamheidskiezers zijn daar om te bewijzen langs welken kant de meeste bekwaamheid is. En de advokaten, riep Frere uit, die meest allen katholiek zijn, dat zijn al evenmin domkoppen ! Frere wilde zeggen : liberalen, ge zijt ezels ! Ge hebt een groot gedacht van uw eigen, maar op de tien zijn er negen lantaarns zonder licht.

*
* *

Het is al eenen tijd geleden dat wij van de slachtoffers der schoolwet, de arme hongerlijdende op wachtgeld gestelde schoolmeesters niet meer hooren spreken hadden.

Wij dachten dat die flauwe zaag voor goed dood en begraven was ; en nu zijn zij met hunne hongerlijders aan 3000 fr. 's jaars weer in eens voor de borden gekomen.

Met groot gerucht kondigden de liberale dagbladen aan dat er een onderwijzersbond ging gesticht worden, waarvan al de in beschikbaarheid gestelde onderwijzers en onderwijzeressen zouden deel maken.

Nu, die bond zou een schrikkelijk wapen tegen het ministerie geweest zijn : volgens de liberale gazetten zijn er immers *duizenden* van die arme slachtoffers der dwingelandij van M. Thonissen.

Over eenige dagen is hoogergemelde bond te Brussel gesticht geweest, en weet ge hoeveel aanwezigen er waren ?

Tachtig !

Tachtig ! !.... Waar bleven dan die honderde en honderde hongerlijders over wier ellendig lot de liberale gazetten ons zoo dikwijls hebben lam gezaagd ?

Die zijn zeker van honger gestorven.

Kan het duidelijker bewezen worden dat al het gejammer van de geuzen over de wreedheid der nieuwe schoolwet maar comedie was ?

*
* *

Hoe dikwijls hebben wij de liberalen tegen de hebzucht der geestelijkheid hooren tieren uit oorzaak van het armzalig tractementje van 600 fr. dat de kapelaans trekken ?

De pastoors en kapelaans hebben te veel, zeggen de liberalen en men zou, volgens hen, dezen ellendigen trek nog moeten inkorten.

Maar wat moeten wij dan zeggen van sommige liberale professors der staatshoogescholen die van 16 tot 20 duizend franks trekken ?

Wat moeten wij denken van die onnoodige schoolopzieners die tot 10 duizend franks trekken zonder de profijtjes.. en dat om niets te doen ?

Indien men deze en meer andere liberale geldverslinders de gouden vleugelen wat inkortte, ware het niet veel beter dan aan de eenige honderde franken der kapelaans te peuzelen !

*
* *

De fransche Akademie heeft den prijs-Julien, voor het beste taalkundig werk, toegekend aan het Fransch-Chineesch woordenboek van den eerw. P. Serafien Couvreur, der societeit Jesu.

Weeral een bewijs dat al de katholieken dommerikken zijn en dat, zooals de geuzen en socialisten zeggen : het geloof eindigt, waar de wetenschap begint. »

Werkersbeweging.

Dat de werkersbeweging nog door het land voortwerkt, bewijzen de tijdingen die wij van verschillende kanten ontvangen.

Merkweerdig is het zelfs, dat zij thans uitberst in de streken die bij de vorige werkstakingen betrekkelijk stil zijn gebleven, namelijk rond Bergen.

—

Bergen, 16 juni.

2500 koolmijnwerkers van Produits Flénu, hebben het werk gestaakt en eene groote bende dwingt de werklieden van de mijn St-Florent te Quaregnon, hetzelfde te doen.

Vandaar vertrok de bende naar den Couchant du Flénu, maar onderweg stiet zij op de gendarmerie die haar belette haren weg voort te zetten.

Een eskadron lanciers is gekonsigneerd.

—

Men schrijft verder uit Bergen :

Men vreest dat de werkstaking als een poierslang zal voortloopen, want de ontevredenheid onder de werklieden van den Borinage is algemeen.

Inderdaad de krisis woedt voort en de maatschappijen zijn allen van overvloedigen voorraad voorzien zoodat er slechts 4 en 5 dagen per week gewerkt wordt.

En men weet hoe klein de dagloonen reeds zijn.

De troepen zijn te Bergen gekonsigneerd en men verwacht elk oogenblik de aankomst van nieuwe troepen uit Antwerpen en Vlaanderen.

De toestand is zeer erg.

Naar het schijnt is het bij de terugkomst van Fauviaux, gedelegeerde bij het kongres van Brussel, dat de beweging ontstaan is.

—

Bergen, 16 juni, 5 u. 's avonds.

De werkstaking dreigt algemeen te zullen worden.

M. de hertog van Ursel, gouverneur der provincie is aanwezig.

Het 1e eskadron lanciers is naar Hornu, het 2e naar Quaregnon vertrokken.

—

Op de fransche grenzen zijn sterke afdeelingen gendarmerie samengetrokken, voor het geval dat de belgische werkstakers de grenzen zouden willen overtrekken.

—

Blanvalet heeft te St-Gilles eene meeting gehouden, in welke hij verslag heeft gegeven over de zittingen van het kongres te Brussel.

Hij stelde voor een komiteit van wederstand te stichten, in hetwelk alle werklieden eene bijdrage zouden te betalen hebben, van fr. 0,50 tot 1 fr.

En waar zal dat geld naar toe gaan ? vroeg een werkman.

Blanvalet was een oogenblik onthutst, maar hernam tegenwoordigheid van geest genoeg om te antwoorden : men zal het storten in de staatsspaarkas.

Men ziet, de bijval van koning Pahaut kweekt navolgers.

Concordia.

Zondag 20 juli om 5 1/2 uren concert.

PROGRAMME :

1. *Doux sourire*, valse, (HUMBERT)
2. *La Camarilla*, fantaisie, (MARTIN)
3. Redowa, (HEYMANS)
4. Marche nuptiale, (CANIVEZ)
5. *La reine des Fées*, ouverture, (MORENIER)
6. Mazurka, (MONTAGNE)
7. 2me Pot pourri popul. arr. p. (WYTERWULGHE)
8. Marche militaire, (BILLEN)

Het driejarig Boogschuttersfeest te Lauw.

Het lof is uit, de kerk is leeg gestroomd.
De stond, waarvan iedere schutter heeft gedroomd
Is eindelijk daar. Het geroffel der trommel,
De klank der trompet, en menig ander gerommel
Laat niet een oud-wijf in haren hoek
Maar stoot haar vooruit, tot in het Hoog Broek.

Al de schutters, gewapend met boog en pijl
Staan voor het huis des konings en wachten een wijl.
De koning, behangen met zilveren platen zonder tal
Treedt droevig naar buiten : hij vreest zijnen val.
Het vaandel wordt ontrold en omhoog geheven,
De stoet is gevormd en wordt vooruit gedreven.

Men gaat langzaam voorwaarts ; de stoet groeit aan,
De vreemdelingen stormen bij, en vervallen de baan,
Ze staan verstomd, en bewonderen de vaan,
Glinsterend van 't goud en 't beeld van St-Sebastiaan.
Zij sluiten zich aan en volgen den stoet,
Die reeds van verre den staak begroet.

Eindelijk zijn ze er — de schuttersschaar,
Leunend op den boog, aanhoort den burgervaêr,
Die aan allen verzoekt van voorzichtig te zijn,
En vooral zich te schuwen van den brandewijn,
Die bijna altijd de oorzaak is
Van elk ongeval en van veel twist.

Krik, krek, krak, al de bogen zijn gespannen,
Volgens oud gebruik moet de burgemeester aanvangen,
Hij schiet drie pijlen, als een jonge gezwind
Doch maakt niets dan gaten in den wind.
Thans krijgt iedere schutter zijne beurt,
Waarna 's koningspijl, driemaal de lucht doorscheurt.

« Nu maar *ad libitum* » roept een der overheden,
« Zoo gauw als ge kunt, dan is hij seffens beneden. »
Flink, flenk, flank, vijftig pijlen te gelijk
Doorslingeren het ruim, 't is tijd dat men wijkt.
Klits, klets, klats, zoo gaat het er tegen
Nog een goeden slag, maar wie zal hem geven ?

Baf! daar valt hij ; 't is Hermus gewerst.
De koning verbleekt, en heet Hermus een beest.
Een geschreeuw stijgt op, Hermus wordt gekroond,
En als nieuwe koning aan 't volk getoond.
Nu hand aan hand in 't rond gesprongen
En een lied voor den nieuwen koning gezongen.

Thans gaan ze in rang, weer twee aan twee,
Recht naar de kerk, en zeggen hunne bee ;
Aanroepen hunnen patroon, den heiligen Sebastiaan
En stellen voor dezen, nieuwe meesters aan.
De kerk verlaten, bij M. Pastoor zich begeven,
En drinken eene teug op 's konings lang leven.

« Mijnheer pastoor gegroet, tot binnen drie jaar,
» En wees ons allen gedachtig voor Gods altaar »
Zoo spreekt de nieuw gekozen baas,
« Wij gaan hieruit, mannen voorwaarts. »
De stoet is hervormd, en gaat naar den Raam
Waar men zich vermaakt, als broeders te zaâm.

EEN BOOGSCHUTTER.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik 16 juni :

Een kind van 10 jaren dat den revolver van zijn vader gevonden had, was daarmeê aan 't spelen geraakt. Men raadt de gevolgen ; een der schoten ging af en het kind bleef op de plaats dood.

— De gemeenteraad van Leuven heeft dinsdag, met 15 stemmen tegen 5 en 1 onthouding besloten, de geestelijkheid uit te noodigen om de godsdienstlessen in de gemeenteschoten te komen geven. De *Réforme* verzekert dat de Leuvensche liberalen verontwaardigd zijn over dit besluit.

— Een luchtbal of ballon is neergedaald te Gentbrugge. Het was rond 8 ure 's avonds, toen hij aldaar aanlandde. In de schuit zaten 5 personen, waaronder twee jongelingen van 14 tot 15 jaar oud. De luchtbal was opgestegen te Atrecht (Arras).

Op het oogenblik der neerdaling waren er wel 2000 menschen op den Dries vergaderd, die met nieuwsgierigheid dat ongewoon schouwspel gadesloegen. Een oogenblik vreesde men voor een ongeluk, daar de ballon dreigde weer optestaan, toen zich nog 2 personen in de schuit bevonden. Gelukkiglijk werden de koorden goed vastgehouden en is alles ten beste vergaan. De landbouwer Hoste heeft het luchtvaartuig met zijnen wagen naar de statie, van Gent gebracht, van waar de luchtreizigers naar Grankrijk zijn teruggekeerd.

— In den stal van Jan-Baptist De Praeter, te Bevere bij Oudenaarde, zijn drie koeien door de bliksem gedood. Er bevonden zich vijf koeien op stal : de eerste, derde en de vijfde werden getroffen ; de tweede en de vierde bleven ongedeerd. De Praeter was afwezig toen het ongeluk voorviel ; hij had zich naar Hal begeven.

— Men schrijft uit Charleroi :

Een hevig onweer heeft alhier en in den omtrek gewoed. Te Couillet was een werkman van het gesticht Wattin, die juist te bed gegaan was, bij de eerste donderslagen opgestaan om te zien of in zijne woning alles wel gesloten was. Zijne vrouw en zijne kinderen waren niet thuis. De geburen hoorden weldra eenen verschrikkelijken donderslag, gevolgd door het gerucht van gebroken vensterruiten. Zij snelden toe en vonden den werkman dood liggen in de benedenkamer. Hij was door den bliksem gedood.

De bliksem was langs het venster ingeslagen, waarvan de ruiten zigzagswijze doorsneden waren als met eenen diamant ; de kettingen eener hangorlogie waren gesmolten en de gewichten in de wieg, welke er onder stond, gevallen. De staaf van den slinger was verbrand en de slinger gevallen, terwijl op den muur eene soort van bloem geteekend scheen. In het metselwerk der schouw was eene opening van eenige centimeters breed, als door eenen houweelslag veroorzaakt. Het is langs daar dat de bliksem het huis verlaten heeft. Geheel de kamer was met rouwzwart gevuld ; het lijk was geheel uitgeslagen. De gedoode werkman was 29 jaar oud en vader van twee kinderen.

— Men verzekert dat men te Charleroi eene geheime bergplaats met 4500 geweeren van alle soort ontdekt heeft.

— Omtrent eenen moord te Maastricht gepleegd wordt van daar nader gemeld : Dinsdag morgend ontdekte een kaporaal, die aan de voormalige Boschpoort de wacht had, in zijne nabijheid het lijk eener vrouw. Hij gaf hiervan kennis aan de policie, die onmiddelijk ter plaats verscheen, al dadelijk bemerkte dat hier eene misdaad had plaats gehad. Eene vrouw, van omstreeks 40 jaar, lag daar met verbrijzelde hersenspan, geworgd en met eene prop van gras in den mond. Naar hare kleeding te oordeelen, behoorde zij tot den geringen stand, hoewel hare identiteit nog niet is vastgesteld. Ook de dader is onbekend. Het onderzoek naar beiden wordt met kracht voortgezet.

Politiek overzicht.

De uitslag der algemeene kiezingen voor de Tweede Kamer der nederlandsche Staten-Generaal, hebben, voor zooveel reeds gekend is, den volgenden uitslag opgeleverd :

Werden herkozen : 26 liberalen
15 ultra-protestanten
16 katholieken
1 konservatief.

Er moet eene balloteering plaats hebben tusschen 4 liberalen en 4 anti-liberalen.

Twee ultra-protestanten werden vervangen door twee liberalen, en 1 liberaal door een ultra-protestant.

De uitslag van negen distrikten is nog niet gekend.

—

PRINS LUITPOLD.

Al wie Munchen, de hoofdstad van Beyeren, heeft bezocht, zag eiken morgend een zeer eenvoudig rijtuig met twee paarden bespannen, door de stad rijden. Daarin was een generaal gezeten met kleinen grijzen baard. Deze wandelaar was niemand anders dan prins Luitpold van Beieren, door den dood van koning Ludwig en de zinneloosheid van koning Otto, thans prins-regent van Beieren.

Prins Luitpold-Carl-Josef, geboren te Wurzburg, den 12 maart 1821, is nog een krachtig man ondanks zijne 65 jaar. Algemeen inspecteur van het leger, heeft hij lange maanden niets te doen en vermaakt hij zich met op de gemsen te jagen in de Alpen of op de schilder-ateliers te Munchen waar hij tusschen de kunstschilders niets dan vrienden telt, zijnen morgend te komen doorbrengen.

De regent zal een voorzichtig regeerder zijn. Hij is noch voor, noch tegen prins von Bismark. Geloovig katholiek, doch niet zoo vurig als zijn zoon Ludwig, de vermoedelijke troonopvolger, zal hij echter daarom de belangen der protestanten niet verwaarloozen.

Prins Luitpold, die zeer goed fransch en engelsch spreekt, is een spaarzaam man, zeer eenvoudig gekleed en zeer zuinig op zijn uniform, iets waarmede in Munchen nog al gelachen wordt.

De regent trouwde in 1844 eene prinses van Toskanen, doch is sedert 22 jaren weduwenaar. Thans bewoont hij, met zijne dochter, prinses Theresa, die zich op het schilderen toelegt en van geen trouwen wil hooren, de tweede verdieping van het paleis van Wittelsbach, te Munchen.

Op de eerste verdieping van dit paleis woont prins Ludwig, de toekomstige koning. Hij is getrouwd met prinses van Este, en heeft reeds 11 kinderen ; de prins en zijne echtgenoote hopen vurig het dozijn te volledigen.

Op de derde verdieping woont de zuster van den regent, prinses Aldegonde, schatrijk en kinderloos, de suikertante der familie, die gansch het jaar niets anders doet dan geschenken koopen, kleine neefjes ten doop leiden, verjaardagen vieren en met de kinderen spelen van de prinsen Ludwig Leopold en Arnulf.

Deze twee laatsten zijn de *nababs*, de schatrijken der familie Wittelsbach.

Prins Leopold is getrouwd met de dochter van den keizer van Oostenryk en prins Arnulf met prinses Liechtenstein. Beiden voeren eene ongewone pracht.

Prins Arnulf heeft zijn rood paleis te Munchen ingericht in styl 1750 ; zijn gansch personeel is gekleed in den aard der vorige eeuw.

—

De keizer van Duitschland heeft aan prins Luitpold, regent van Beieren, een telegram gestuurd, waarbij hij hem zijne gevoelens van oude vriendschap uitdrukt, alsmede zijn rouwbeklag over de rampen, die het koningshuis van Beieren getroffen hebben.

—

KONING OTTO I.

Zinneloosheid is erfelijk in de koninklijke familie van Beieren. De opvolger van koning Ludwig II, broeder van den overledene, is daarvan niet verschoond gebleven. Koning Otto I is een razende zinnelooze en reeds langen tijd opgesloten in het kasteel Nymphenburg.

De grootvader van Ludwig II en Otto I deed van zich spreken door zijne zonderlingheden, die voorzeker niet zouden ontsnapt zijn aan de opmerking en de behandeling der geneesheeren, indien hij een eenvoudig sterveling had geweest.

De zinneloosheid van den koning sloeg over in hebbe. Hij was razend verzot op Lola Montes. De danseres was feitelijk koningin in Beieren, en zij maakte het hierbij zoo bont, dat het volk oversloeg tot oproer en koning en *favorite* wegjoeg.